

G-ALLERY ROOMS

ART SHOP KUMBARACI

Tomtom Mah. Kumbaracı Yokuşu No:38/A
Beyoğlu İstanbul / Turkey

www.g-artgaleri.com
info@g-artgaleri.com
+902122436622

YASEMIN SENEL

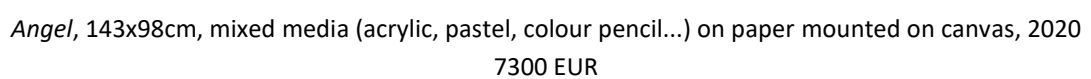
Recent works
2014-2021

Website: www.yaseminsenel.com

Prices do not include framing

Like a Family, 2019, acrylic on paper mounted on canvas, 55x52cm
3200 EUR

Untitled, 97x86cm, acrylic on paper mounted on canvas, 2020
5500 EUR

Série *Les Ailées (Amazone)*, 93x98cm, mixed media (acrylic, pastel, pencil...) on canvas, 2018
7000 EUR

Ophelia in the swimmingpool with monkeys and a contemporary sculpture, 90x138cm, acrylic on canvas, 2019
8300 EUR

Série *Les Ailées*, 100x110cm, mixed media (acrylic, pastel, pencil...) on canvas, 2018
7700 EUR

Série *Les Ailées*, 100x80cm, mixed media (acrylic, pastel, pencil...) on canvas, 2018
6600 EUR

Série *Helen of Troy*, 115x80cm, mixed media (acrylic, pastel, pencil...) on canvas, 2015
7100 EUR

Série *Les Ailées* (*The Boat*), 70x60cm, mixed media (acrylic, pastel, pencil...) on canvas, 2018
4700 EUR

The Party, 122x92cm, mixed media (acrylic, pastel, pencil...) on canvas, 2019
7800 EUR

Série *Les Ailées*, 80x65cm, mixed media (acrylic, pastel, pencil...) on canvas, 2018
5300 EUR

Série *Helen of Troy*, 115x80cm, mixed media (acrylic, pastel, pencil...) on canvas, 2015
7100 EUR

Hello Baby 6, 136x140cm, acrylic on canvas, 2014
10.000 EUR

Série *Helen of Troy* (28), 120x150cm, acrylic on canvas, 2015
10.000 EUR

Yasemin SENEL

Born in 1953 in Turkey, lives and works in Belgium.

She graduated from the Académie Royale des Beaux-Arts of Liège (Belgium) in 1978 and shows her works since 1977.

Liard Award, 1976

Jamar Award, 1978

SOLO EXHIBITIONS (SELECTION)

1984 : Galerie Triangl – Bruxelles

1984 : Galerie Urtat – Istanbul

1985 : Galerie 9a – Liège

1986 : Galerie Triangl – Bruxelles

1986 : Galerie Siyah-Beyaz – Ankara

1986 : Foire d'art actuel (Galerie Triangl - Galerie Aube) – Montréal

1987 : Galerie Aube – Montréal

1988 : Centre culturel Le Botanique – Bruxelles

1991 : Galerie d'Ursel – Bruxelles

1992 : Galerie 31 – Lille

1992 : Galerie V. Couttenier – Courtrai

1995 : Galerie Tesvikiye – Istanbul

1997 : Galerie Aleph – Bruxelles

1998 : Galerie Tesvikiye – Istanbul

1999 : Galerie Aleph – Bruxelles

1999 : Galerie 31 – Lille

2003 : Galerie d'YS – Bruxelles

2004 : Galerie d'YS – Bruxelles

2005 : Galerie Tesvikiye – Istanbul

2007 : Galerie Juvénal (Fondation Bolly-Charlier) – Huy

2009 : Galerie d'YS – Bruxelles

2011 : Galerie d'YS – Bruxelles

2013 : Galerie d'YS – Bruxelles

2014 : Exposition personnelle, Galeri g-art, Istanbul, Turquie

2015 : Galerie d'YS – Bruxelles

2017 : Galerie d'YS – Bruxelles

2019 : Galerie DYS - Brussels

COLLECTIVE EXHIBITIONS (SELECTION)

1977 : « 1 sculpteur, 5 dessinateurs », Société Royale des Beaux-Arts – Liège

1979 : « Femmes peintres », Palais des Beaux-Arts – Charleroi

1980 : « Voyelles », CGER – Bruxelles

1982 : « Quadriennale des jeunes artistes », Musée de l'Art Wallon – Liège

1982 : Galerie l'Autre musée – Bruxelles

1984 : Colonster 84 (Les Amis de l'UNESCO) – Liège

1985 : Université Yildiz – Istanbul

1986 : FIAC (Galerie Aube) – Paris

1986 : Foire d'Art contemporain – Chicago

1989 : « Liberté, égalité, etc... » - Bruxelles, Liège, Namur...

1992 : Fondation pour l'art belge contemporain – Bruxelles

1993 : Musée des arts spontanés – Bruxelles

1995 : Istanbul Art Fair (Galerie Tesvikiye) – Istanbul

1996 : Galerie Reform – Istanbul

1998 : Galerie Argo – Knokke

2002 : « Autour de l'agneau », Galerie d'YS – Bruxelles

2005 : Art Istanbul (Galerie d'YS) – Istanbul

2008 : Galerie d'YS, Bruxelles

2009 : Slick contemporary art fair 09, Paris

2010 : Chic dessin (Galerie d'YS), Paris

2010 : Art on Paper drawing art fair (Galerie d'YS), Bruxelles

2010 : Chic Art Fair (Galerie d'YS), Paris

2011 : Art on Paper (Galerie d'YS), Bruxelles
2012: Art on Paper (Galerie d'YS), Bruxelles
2012 : Biennale Internationale de Dessin, Namur , GERY ART GALLERY
2012 : Galerie Azur, Spa
2013 : Mobil'Art, Biennale d'art contemporain, Liège
2013 : Exposition de groupe à HAYAKA ARTI, Istanbul
2013 : Portas Abertas / Open Doors Project, Portugal
2013 : "Masques" exposition collective, Galerie d'YS
2013 : Art on Paper, drawing art fair, Bruxelles
2014 : "Masques" Exposition du groupe, Transition Gallery, Londres
2014 : London Art Fair/ Art Projects, Transition Gallery & Galerie d'YS
2014 : "'I' in their own words", Galeri G-art, Istanbul
2015 : Brigade 15 Festival, Het Bos, Anvers, Belgium
2019 : Drawing Now Paris (with Galerie DYS)
2019 : Luxembourg Art Week (with Galerie DYS)
2019 : Galerie Azur, Spa, Belgium
2020 : Luxembourg Art Week (with Galerie DYS)
2020 : Step Istanbul (with Galeri G-art)
2020 : KULT, Galerie DYS, Belgium

COLLECTIONS

Private collections in Turkey, Belgium, Italy, Germany, France, UK
Reydan Weiss Collection, Germany
Pasabahçe Cam Sanayii, Türkiye
Fondation pour l'Art Belge Contemporain, Belgium

YASEMIN SENEL

ARTIST STATEMENT

Yasemin Senel was born in Turkey in 1953 and she lives and works now in Brussels, Belgium. She creates strong figurative artwork, personal and oneiric, sensitive and fierce at the same time. Her work offers fanciful childbirth linking humans to their animal alter egos, reinventing powerful founding myths. Yasemin Senel shakes up the iconography of myths to make them give up the soul in the jubilation of the gesture of painting. Between votive reminiscences and shamanistic rites, her playful trance disrupts gender conventions and plunders the figurative resources of a subject-pretext. The colour from which she extracts rare harmonies is always at the forefront of her preoccupations, exalted by colliding arrangements of planes with multiple reading spaces. Depending on the flashes of both cerebral and emotional grasping, scale discrepancies are frequent, as is the alternation of pictorial references that oscillate between esotericism and celebrations of fertility. Finally, the linear line brings the paradoxical counterpoint, unifying and finalizing the composition in a definitively moving register.

She graduated from the Académie Royale des Beaux-Arts of Liège (Belgium) in 1978 and shows her works since 1977 (notably in FIAC Paris, Chicago, Paris and Luxembourg more recently). She makes paintings on canvas or paper, and drawings.

YASEMİN ŞENEL’DE TUVALE YANSIYAN BİLİNÇALTI

Günümüzde görüntünün bakirliğini sorgulamak aklımızın ucundan bile geçmiyor. En ince ayrıntısına kadar kendi buluşu olduğunu iddia eden işgüzarların sağdan soldan çalınmış kurgularıyla karşılaşsak da biz de yine de onlarla işbirliği yapmışçasına gerçeğin ne olduğunu ya da olmadığını bilgisayar ekranlarından, inter aktif zırvallığına dönüşen internetten veya artık ayağımıza kadar gelebilen batı kaynaklı sanat kitaplarından öğrenmeye çalışıyoruz. Bununla birlikte sanal bilgi ya da deyim yerindeyse **“teknolojik küstahlığımız”** güvenebileceğimiz son birkaç gizli sığınağımıza da nüfuz etmeye (ettirilmeye) çalışıyor. Aslında fütursuz bir imge bombardımanına maruz kalan bilinçaltımız, çoktan teslim bayrağı çekmiş olması gerekirken, hala bizimle birlikte kalarak tüm teknolojik çılgınlığa karşın ölümlü birer yaratık olduğumuzu hatırlatıyor. Ya da Yasemin Şenel de olduğu bir dışavurum mantelitesine vesile oluyor ve tüm bu teknolojik hapsolunmuşluk içerisinde şüphe duymadan sarılabileceğimiz son bir sığınağın var olduğunu ima ediyor.

Yasemin Şenel, bilinçaltındaki görünümünün sanal bir gerçeklikte yer aldığını bilmesine rağmen yine de kendi gerçekliğini dış dünyanın gerçekliğinden üstün tutuyor. Hatta bu bilinçaltı görünümünü dış dünyaya borçlu olsa da o yine de kendine özgü bir literatürü ve kodlama mantığı bulunan bilinçaltının ve benliğinin biriktirdiği sanallığın saflığına güveniyor.

Şenel anlatımını figür üzerine temellendiriyor. Ağırlıklı olarak kadın figürleri (belki de kendisi) kurguyu nedenliyor, kurt-köpek arası tuhaf dört ayaklı yaratıklarla diyaloga giriyor. Düpedüz sembolik anlam ve içerik taşıyan bu yaratıklar, kesin tanımı konulamayacak olan mekansal ve çevresel bir ikilem atmosferinde, tıpkı bir rüyanın şaşırtıcılığını ve tedirginliğini üstleniyorlar. Girift bir ilişkiler ağının kurgusal denkleğini hareketli bir uzamsal çözünürlükte araştıran Şenel, kullandığı canlı, yüzeyde bağırان renklerle adeta bilinçaltının renksiz olmadığını ispatlamaya çalışıyor. Aslında Yasemin Şenel resimlerinde tüm samimiyetiyle kendisini ve reel dünyanın verilerini biraraya getiriyor. Sanatçı, rüyalarına sinen karabasanı ve tedirginliği, bilinçaltı senaryosunun kendine özgü serbestliği içinde yeniden şekillendiriyor, herşeye yeni birer kimlik, karakter ve mekan kazandırıyor. Bilinçaltıyla işbirliği yaparak, bilinegelen kuralları alaşağı ediyor, herşeyi bu kendine özgü işleyişi bulunan sistemin serbestliğine devrediyor. Hesap vermek zorunda olmadığı ama istese de ayrı düşmeyeceği bir dünyayı kendisine model olarak seçiyor. Daha doğrusu kendisini zoraki kabul ettiren modelinin yönlendirici etkisini umarsızca kabulleniyor. Kontrol edemediği bir bilinçaltının filtre ettiği etkileşimlere inanıyor ya da inanmak zorunda kalıyor. Aslına bakılırsa Şenel, bu sayede tutkularını, hayallerini, korkularını hatta çevresindeki herşeyi yeniden görüyor, belki de inandığı tüm değerleri sil baştan tazeliyor. Ya da tam tersi, kendisinin ve başkalarının eksikliğini farkederek bilinç düzeyine ve felsefesine yeniden yön veriyor. Sonuçta öyle görünüyor ki, her çalışma projeksiyon makinesinden silik bir ekrana vuran pozitif bir film misali Şenel’in bilinçaltını bizlere görünür kılıyor.

LEVENT ÇALIĞOĞLU

GÜNCEL BİR YAŞANTININ FANTASTİK MİZAHİ

Yaşamını uzun yıllardır Belçika'da sürdüren Yasemin Şenel'in 80 li yılların başlarında İstanbul galerilerinde yer alan sergileri, güçlü renk vurgularına sahip bulunan figürlü kompozisyonlarının yoğun kalite düzeyine de işaret ediyordu. Sanatçı İstanbul'daki plastik sanatlar etkinliklerine yeniden katkıda bulunabileceği 95-96 sergi mevsiminde, çarpıcı üslubunun iki ayrı kanaldan irdelenebildiği bir yorum sürecine de imkan tanımış oldu. Bir yanda Kuzey Avrupa'nın 80 lerden bu yana geliştirdiği yeni ekspresyonizm ya da yeni Fov da denilen bir akımla bağlantıların kurulabildiği bir figüratif oluşumlar dizisi vardı, diğer yanda da 2. Dünya Savaşı ertesini Belçika'da doğan ünlü Kobra akımı ile bağlantılı bir biçimde süregelen bir tür doğaçlamacı, anti-art hareketinin eserleri.

Yasemin Şenel, Batıda da yaşıyor olsa, kendi yerel dünyasından kazanılmış bir duyarlılık formasyonunun gereğince, bu her iki eğilim kanalının doğrultusuna da katıksız bir biçimde yerleştirilemiyor. Türk sanatçıları arasında yaygın bir rağbet alanı oluşturan Kuzey ifadeciliği, bu sanatçıları tarafından ancak güncel bir duyuş çerçevesinde yorumlanır ve bu yorumlar kökeninde hristiyan passionlarının bulunduğu bir trajik esin alanından uzakta gerçekleşir. Yasemin Şenel'de figüratif deformasyona bir ölçüde egemen olan grotesk oluşumlar, ifadeci tepkilerle doğrudan sanata karşı söylemler geliştiren anti-art bir humor fantezisi arasında gidip gelir. Bu açıdan Yasemin Şenel'in figür üslubunda içerilen değer ölçütleri, Avrupa tipinde bir duyuş katmanına, hangi benzerlikleri taşırsa taşırsın tümüyle çakışmaz. Bu da bir anlamda Batıda yaşayan müslüman Türk kökenli sanatçıların, Avrupa kültürüne özgün yorum ölçütleriyle yaklaştıkları bir sentez sürecinin başlangıcı açısından bazı işaretler verdikleri anlamına gelmektedir.

Yasemin Şenel'in yaşadığı ortam, Kuzey Avrupa'nın sanat gelenekleri açısından, özellikle Flaman dünyasıyla simgelenen realist kavrayışlar yönünden, Güney Avrupa idealizmine antitez oluşturan estetik bağlamlar içerir. Masallar ve mistik düş fantezileriyle de beslenmiş olan bu ortamın en çarpıcı ikilemi ise, fantastik ve gerçekçi kategorilerin bir arada bulunabilme koşuludur. Bazı Türk sanat tarihçileri, islami yorum çevreleri arasındaki temel farklılıkları, Avrupanın Kuzeyi ile Güneyi arasındaki eğilim farklarına indirger ve söz gelimi Osmanlı ve İran sanatları arasındaki duyuş ve davranış farklarını, Flaman ve İtalyan sanatları arasındaki farklılıklarla da açıklamaya çalışırlar. Bu tür yaklaşımların asıl ilgi çekici yönü, Flaman sanatıyla Osmanlı sanatı arasında realizm ve güncellik eğilimleri yönünden paraleller bulunmaya çalışılmasıdır ki, çağdaş dönemde Türk sanatçıların içinde güncel realist eğilimler saklayan bir iradeyle Kuzey ifadeciliğinin hırçın ve grotesk boyutlarına bile yönelmiş olmaları, bu olgunun içinde saklanan paradoksları da ifşa etmekten uzak değillerdir.

20 li ve 30 lu yılların Dada ve devamı gibi saldırgan, anti-art niteliği belirgin avangard akım hareketleriyle, 50 li ve 60 lı yılların benzer nitelikte Cobra, Fluxus ve benzeri yeni anti-art avangard oluşumların devamında görülen ölçütler, her iki tarihsel süreç açısından da savaşların yıkımları ve buna bağlı felaketlerin Avrupada yarattığı ruh ve zihin bunalımlarının birer göstergesidir. Bu tür göstergeler tüm yıkımlara rağmen, teknolojinin azgın boyutlara ulaştığı koşullarda, Batının dünya kültürüne egemen olma hırısından caymadığının da işaretleridir. Yasemin Şenel'in yaşadığı Belçika, bu avangard sürece figürün genelde trajik ve humoristik bağlamlarda yorumlandığı, içinde psikopatolojik söylemlerin bile içerildiği bir yönde katılmıştır. Bu yönde ünlü psikiyatrist Jean Bobon'un, şu ilginç 'Psych' Art dizisini oluşturan bir Belçikalı olması da bir rastlantı sayılmamalıdır.

Yasemin Şenel'in giderek fantastik bir üslup yorumculuğuna daha çok yönelen tuvaleri, Cobra grubunda Karel Appel ve Asger Jorn gibi isimlere atıflar yapılabilen, ama daha doğrusu bu eğilimdeki sanatçıların grotesk figür kavrayışlarıyla hesaplaşıldığının belirtilmesi gereken bazı deformasyon ölçütleri taşımaktadır. Ancak bu ölçütlere rağmen, içerik yönünden güncel izlenimlerin ağır bastığı bir yön de dikkat çekmektedir. Yasemin Şenel, yüzey perspektifinin Doğuda ve İslam dünyasında çok aşına olunan bazı kuralları gereğince, bazen insan figürüyle monstre arası biçimlendirilmekte olan figüratif yaratıkları aykırı ya da zıt yönlerle yerleştirmek suretiyle kompozisyon sorununa ilginç çözümler aramaktadır. Güncel esinlerin izlenimlerinden, kadın başlı kuş gövdeli harpilerin dikkati özellikle çektiği mitolojik çağrışımlara değin uzanan bir içerik araştırması, renk coşkularının diliyle konuşan bu kompozisyonların, sanatçı belleğinin kaotik serüvenleriyle beslenen bir yanı olduğunu düşündürmektedir. Çağdaş avangardın tuvale yansıyan tipik göstergelerini de taşıması yönünden Yasemin Şenel'in çalışmalarını, resim sanatından izleri hiç eksilmeyen bir dinamik eylem çerçevesi içinde görüyor ve sanatçıyı figüratif stilizasyonun çağdaş ölçütleriyle buluşturan bu biçim oluşumlarının sanata karşı olsun ya da olmasın, sanatsal bir özgürlüğün bilincinden doğmuş olduklarına inanıyoruz.

Sezer TANSUĞ

Yasemin Şenel resimlerini Siyah Beyaz'da sergiliyor

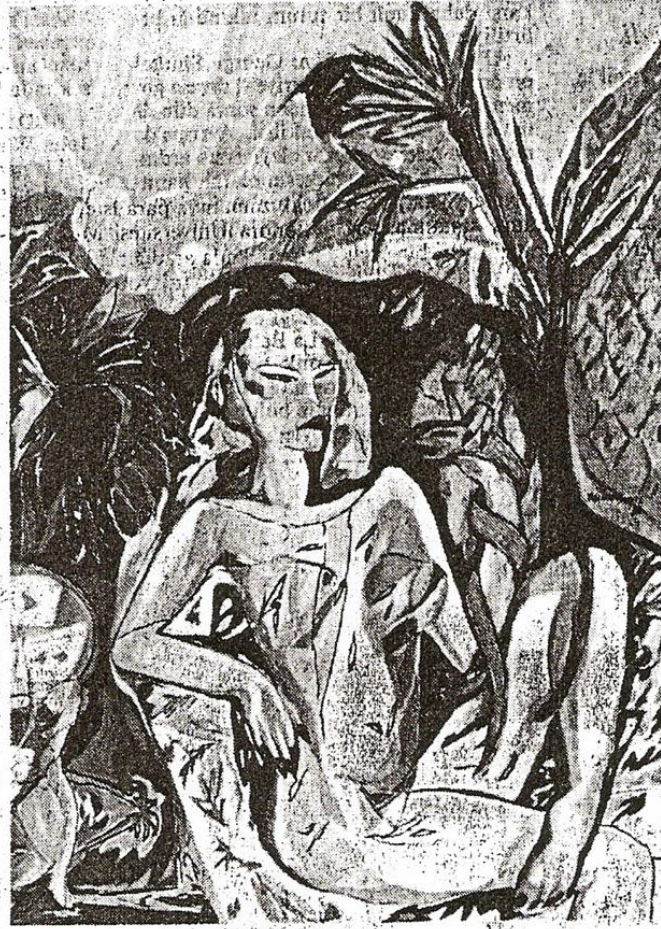
Dünyadan memnun olsaydım resim yapmazdım

Çalışmalarını 1969'dan bu yana Belçika'da sürdüren Yasemin Şenel'in Türkiye'deki ikinci sergisi, Ankara Siyah Beyaz Sanat Galerisi'nde açıldı. Şenel, önümüzdeki aylarda Montreal ve Chicago sanat fuarlarına katılacak.

**ANKARA, (Cumhuriyet Büro-
rosu) —** Yaşamını 1969'dan beri Belçika'da sürdüren ressam Yasemin Şenel resimlerini Ankara Siyah-Beyaz Sanat Galerisi'nde sergiliyor. Şenel'in Türkiye'de ikinci, Ankara'da ilk kez açtığı sergisi 22 mayısa kadar sürecek.

1953'de Samsun'da doğan Şenel, Samsun Kız İlköğretmen Okulu'nu bitirdikten sonra 1969'da Belçika'da tıp öğrenimine başladı, ancak yarım bırakarak Liege Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü'ne girdi. Akademiyi birincilik ödüllü olan Kraliyet Ödülü'nü alarak bitiren Şenel, daha sonra bir çok boya ve desen atölyelerinde çalıştı, bir süre de Ixelles Güzel Sanatlar Okulu'nda öğretim üyeliği yaptı. 1976 Ljard Ödülü'nü 1978'de Jamard Ödülü'nü kazandı. İlk kişisel sergisini 1982'de Brüksel'deki Galerie Contour'da açan sanatçı resimlerini 1984'de Galerie Triangl (Brüksel), Urart Sanat Galerisi (İstanbul), 1985'de Galerie 9'da (Liege) sergiledi. Bu yıl Galerie Triangl'de bir sergi daha açan Şenel eylül ayında Montreal, 1987'de ise Chicago Sanat Fuarları'na kişisel sergiyle katılacak. Şenel'in yapıtları özel koleksiyonlar dışında Türkiye'de Şişe Cam A.Ş., Belçika'da Ixelles Müzise ve Ixelles Kütüphanesi'nde yer alıyor.

"Yaşadığım dünyadan memnun olsaydım belki de hiç resim yapmazdım" diyen Şenel, "Normal hayatta yaşamadıklarımı, tüm heyecanlarımı, üzüntülerimi, zevklerimi özgürlükleri resimlerimde yaşıyorum. Akşam atölyeden çıktığımda çok şey yaşamış, çok yorulmuş, dinlenmeye ihtiyacı olan biri olarak eve gidiyorum. Ve eve girince normal yaşama normal bir ev kadını gibi bir pazarda bîrek yaparak devam

ANKARA'DA İLK SERGİSİ — Yasemin Şenel, Ankara'da ilk sergisini Siyah Beyaz'da açtı. 22 mayısa kadar izlenebilecek sergide, sanatçının "Providence" adlı yapıtı da yer alıyor.

ediyorum" biçiminde konuşuyor.

İlk ve orta öğrenimi başarıyla geçen ve aklında yalnız doktor olmak olan Şenel, tıp fakültesi'nin ikinci sınıfında, kadavrayla ilk kez karşılaştığı gün sınıfı terk edip soluğu akademide almış:

"Kadavrayı ilk kez gördüğümde tüm yaşamımı bu şekilde sürdüremeyeceğimi anladığım ve o gün tıbbı bıraktım. Aslında benim gönlümde yatan aslan psikolog olmaktı. Tıbbı bırakırken de insanları ilaç yerine resimle tedavi etmenin daha insancıl olacağını düşündüm. Bu tedaviye benim de ihtiyacım vardı ve resim yapmak bana çok iyi gelmişti."

Resim eğitimine ve resim yapmaya yurt dışında başlayan Şenel, Liege Güzel Sanatlar Akademisi'nde geçen yıllarını da şöyle anlatıyor:

"Sanat eğitimi dışarda buradakinden çok farklı, bütünüyle özgür. Çünkü sanat yapma ihtiyacında olan benim ve benim ne yapmak istediğimi, aklımdan geçenleri onlar bilemezler. Hocalar da böyle düşünüyor ve öğrencilerine şunu bunu yap demeden yalnızca tekniği öğretiyorlar. Ayrıca orada hiçbir zaman sanatçıya şu hocanın atölyesinden mezun oldu denmiyor. Bir sanatçının hocasızlığı belirti kendisine güvensizliğini, sanatçı kişili-

ğinin oluşmadığını gösteriyor. Sanatçının kişiliği de zaten akademiden sonra oluşuyor. Çünkü çok iyi bir eğitimi geçen sanatçı akademiden bütün teknikleri çok iyi bilen, çok yetenekli, ama kişiliksiz olarak mezun oluyor. Ve kendi yolunu, tekniğini seçmek zorunda kalıyor."

— Akademiyi bitirdikten sonra siz nasıl bir yol seçtiniz?

ŞENEL — Benim renge ihtiyacı vardı. Her şeyin renginin gri olduğu bir ülkede, güneşe, denize, mavi bir gökyüzüne hasret kaldığımdan duygularımı renkle anlatmak istiyordum. Ayrıca seçtiği yol insanın karakterine bağlı. Benim karakterim de sakin sakin oturup realist resim yapmaya hiç uygun değil. Empresyonizmi seçtim ve renkleriyle etki uyandıran resimler yapıyorum. Resimlerimde renkler konuştuğundan izlenimi figürler vermiyor. Bu nedenle de resimlerimde perspektif, ön plan arka plan, içle dış, yan isımar yok, her figürün önemi aynı değerdedir. Bir kadının ayağının dibine bir kedi yaptığımda, kedi de kadın, kadar önemli benim için."

— Bu anlayışınızda zamanla bir değişiklik oldu mu?

ŞENEL — Sanat kendiliğinden oluşmuyor, sürekli beslenmesi, sanatçının ruhunun zenginleşmesi gerek. Bu nedenle gelişmeye katkısı olmayacağından her meslekten arkadaş edinmeye karşın ressamlarla konuşmuyorum. Çünkü bütün günü resim yaparak geçirdikten sonra akşamları da resim üzerine konuşmak sanatçıyı kısırlaştırıyor. İyi köttü, ticari resmin ne olduğunu bilip, dünyadaki gelişmeleri izleyip, beş yıl sonra resmin nereye gideceğini bilmek istiyorum. Edebiyatla iç içe olup en son çıkan kitapları okuyup, en son gelişen düşünceleri, en son filmleri izliyorum. Ama gelişmeleri izleyip yaşadığımız anı yakalamaya çalışmak, yeni şeyleri yaşamak, resim anlayışının değişmesine neden olmuyor. Görüşlerimin, duygularımın ufkunun gelişmesini sağlıyor. Yaratıcılık yönünden kısırlık hissetmiyorum."

Turkuvaz'da Burak Özgen sergisinin son günü müydü ne?.. Satılan yapıtların bir bölümü sahiplerine teslim edilmişti, duvardaki yerleri boşalmıştı. Hem suluboyaları, hem de yağlıboyaları sergilendi Burak'ın. "Görünüm" ve "ölüdoğa"lar yapıyor iki teknikle de. "Beni tatmin edecek renk ve şekil düzenini doğada bulmam mümkün. Farklı arayışların içine girmek, yeni yorumlar getirmek ancak belirli bir aşamadan sonra düşünülebilir" diyor. Şimdilik, "belirli aşama"ya varmak için "gereğini" yapıyor. Sonuna değin "gerçekçi" bir tutumla boyuyor. Bu arada, renk zenginliği elde etme araştırması içinde. Özellikle ölüdoğalarında bu amaca yönelik bir kurgu oluşturmaya çalıştığı gözleniyor.

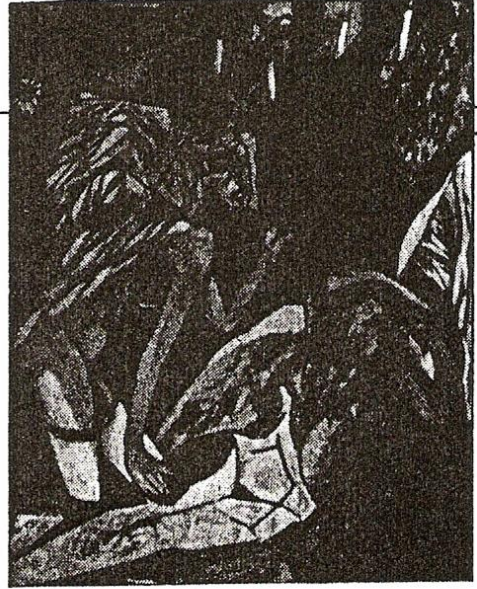
Genç bir sanatçının (1955, İstanbul) ıvecen davranmayıp öncelikle resmin temel yapısal öğelerine egemen olma çabası göstermesini onaylamak gerek. Burak, bu tutumuyla sağlam adımlarla yürümeyi seçtiğini bildiriyor. Kendini "yeni arayışlar içine girme"ye hazır duyumsadığı gelecek günlerde, bugünkü kararlı ve sağlıklı tutumunun meyvelerini alması olasılığı yüksek görünüyor.

AYKIRILIKLARIN RESSAMI

Bir de baktık, saat 20.00'ye gelmiş. Gerçi, *Siyah-Beyaz*'a da uğranabilirdi o saatten sonra ama, dedim ya, günlerden pazartesiydi ve *Siyah-Beyaz* pazartesiileri kapalıydı.

Siyah-Beyaz'da Yasemin Şenel resim sergisi vardı. Gürol'un da görmesini isterdim doğrusu. Yasemin, Brüksel'de yaşıyor ve çalışıyor. Renklerden korkmadan çalışan bir sanatçı. Galeriyeye ilk adımınızı attığınızda canlı, parlak, çarpıcı renklerden oluşmuş resimleri önce bir duraksatıyor. Ama, bir süre sonra, o renk cümbüşü ile izleyici arasında bir sıcak ilişki kuruluyor.

Hemen belirtmeliyim ki, Yasemin, "aykırı renkler" arasında çok başarılı bir "uyum" oluşturuyor. Belli ki, rengi iyi

Yasemin
Şenel'den

biliyor. Ve aykırı renkler arasında söz konusu uyumu sağlamak için de, resim yüzeyini ayrıntılarla doldurmaktan çekinmiyor. Bu ayrıntılar, resminin genel düzenlemesini zedelediği gibi, sanırım "devingen bir kurgu" elde etme "temel" amacına ulaşmasına da yardımcı oluyor.

"Aykırılık" kavramı, yalnızca renkler açısından değil, başka bakımdan da kullanılmalı Yasemin'in resimlerinden söz ederken. Sanatçı, aykırı bir cinsel yaşamdan görüntüleri boyuyor çok zaman. Lezbiyenler, erkek eşcinseller arasındaki ilişkinin, —ayrılmış bir "dünya"daki, bir bakıma, "aykırı erotizm"i yansıtmayı seçiyor. Elbette, bu toplumun birçok üyesince bu seçimi "muzır" bulunabilir. Ama, yurtdışında yaşayan bir sanatçının çağdaş toplumlarda geçerliğini yitirmiş kimi bağnaz tutumları umursaması beklenmemeli.

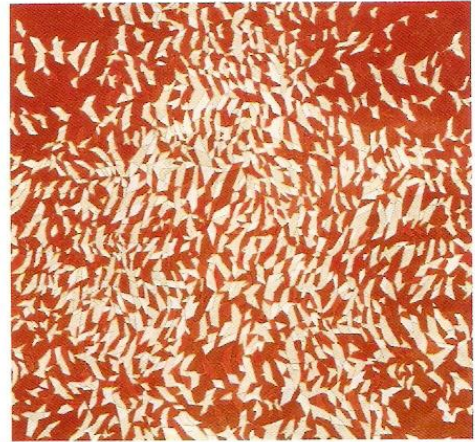
GENÇ SANAT

Yasemin Şenel

Teşvikiye Sanat Galerisi'nde 15 Nisan-10 Mayıs 1998 tarihleri arasında Yasemin Şenel sergisi yer alıyor. Yasemin Şenel'in çalışmaları bilinçaltının dışavurumu olarak kabul edilebilir. Sanatındaki ve tuval repertuarındaki köklü motifler bilinçaltının yansımalarıyla oluşmaktadır. Simgesel bir takım biçimlerle oluşturduğu çalışmaları Kuzey Avrupalı sanatçıların resim anlayışıyla bir uygunluk gösteriyor. Şüphesiz yaşamını Belçika'da sürdürüyor olması da bir etki sayılabilir. Bununla birlikte Şenel'in çalışmalarında içinden geldiği kültürün değer motiflerine de rastlamak mümkün. Açıkçası Türkiye'deki yaşamdan kalan izlenimler ile Belçika'daki yaşamı ortak bir sentez altında bir araya getiriliyor. Yasemin Şenel kurguladığı kompozisyonlarda yine bilinçaltının simgesel motiflerine başvuruyor. Yılan, kurt, doğaüstü yaratıklarla ağırlıklı olarak kadın figürünün yer aldığı bu düzenlemeler, sanatçının kendi tanımıyla bir uykudan artakalan öğelerdir.

Mimar Sinan Üniversitesi Profesörlerinden Devrim Erbil'in son dönem çalışmalarından oluşan sergisi İzmir Mazhar Zorlu Sanat Galerisi'nde 20 Nisan-4 Mayıs tarihleri arasında izleyicileri bekliyor. Türk resminde kendine özgü bir yüzey fantezisi geliştiren Erbil, doğa kaynaklı temalarını uzamda işlerken formu en ince ayrıntısına kadar ayrıştırıyor, adeta titreşen bir görünüm elde ediyor.

Devrim Erbil

Feriha Büyükünâl, suluboya resimlerini 28 Nisan gününden itibaren Vakko İzmir Sanat Galerisi'nde sergiliyor. Sanatçı, duyarlı kişiliğini, doğaya dönük gözlemlerinin, izlenimci ve ifadeci yaklaşımları bir arada görebileceğimiz şekilde ve zor bir teknik olan suluboya ile resimlere dönüştürmektedir. Sergi 5 Mayıs tarihine kadar devam edecek.

Dirçok kez Türkiye'yi ziyaret

BİR RENK VİRTÜÖZÜ: YASEMİN ŞENEL

Kendi özel yaşam çevresine dikkatle bakan ve onda resminin biçimsel esinlerini keşfeden bir sanatçının, ek fanteziler katılarak resimleşen bu çevrede belli bir iç huzura erişme sürecinin sancılarını duyacağı kuşkusuzdur. Sanat yaşamını yıllardır Bruxelles'de sürdüren Yasemin Şenel, bütün olanakları kullanarak tadı çıkarılan canlı ve parlak renkler dünyasında, keyif ve hüznün ortak insancıl bireşimlerine sığınıyor.

Yasemin Şenel'in resmi, gündelik yaşam çevresini sevecen renk coşkularıyla şenlendirme-ye çalışan bir sanatçının, atılgan, pervasız sevinçlerle dolu iç dünyalara belli belirsiz tarihsel biçim anılarıyla da süslenmiş bir masal cenneti vaadettiğini düşündürüyor. Gerçek ülkesini hayalden ayıran sınırın derin vadisinde akıp giden renk ırmağı, bu vaadi de birlikte sürükleyip götürüyor. Düzeni serbestçe oluşturma çabasının ürünü olan savısız renk kırılmaları ise bu renk sularından yansıyor.

Yasemin Şenel'in resimlerini özenle değerlendirmeye çalışan Belçikalı yazarlar, sanatçının prizmatik ya da kaleideskopik bir süzgeç tasarımına hiç de uygun olmayan ışık duyarlığına, ancak bu araçların mekanik tasarım düzeyinden yaklaşabiliyorlar. Oysa Yasemin Şenel'in deruni bir gelenek temellinden kaynaklanan renk cezbesi, yaşama bağlılığı da kanıtlayan bir ibadet duygusuyla gerçekleşiyor.

Biçimsel çekiciliğin tartışmasız bir başarıyla gerçekleştiği düzen ilişkilerini, her türlü biçimsel soğukluğun reddine yarayan sanatsal niteliği üstün bir gereç olarak kullanabilmek, Avrupa dışında filizlenmiş ruhun sakin sevgiler derlemeye hasret sıcaklığına dayanıyor. İlk bakışta onulmaz bir dağılmaya uğramış gibi görünen resmin, içinde savrulmuş renk parçalarının özümserenek bütünleştiği bir mekânı donatan yapı öğelerinden oluştuğu çarçabuk kabul ediliyor. Bir düş sarmaşığını aralayarak ardındaki sonsuz bölünmenin gizemlerine ulaşan göz, seyrin gerçeküstü imgelere aşına belleğini de zorlayıp uyarıyor.

Kullanımlık nesnelerin mahmur ve ılık bakış aralığından seçildiği hafif dalgalı devinim, kadınla erkeğin hem mistiğe, hem humora ulaşan cinsel duyuş ortamına akıyor. Bu resimlerde simgelerin güç kavranabilen bir doğallık içinde, sanki gerçekten orada imiş çesine kayıtsız varlıklarını sürdürdükleri bir olgular çemberiyle de bütünleşiyorsunuz.

Yasemin Şenel'in resimlerinde, sanatçının şeyirciyle paylaştığından ötesine ulaşamayan göz, bu bütünleşmenin ötesinde özdeşlik kurmaya olanak tanımayan bir gerçeği görüp algılıyor ve bunu sanatçının dünyaya hep kapalı kalacak yanı olarak benimseyebiliyor. Belki çirliçiplak bir gerçek ve alabildiğine üşümüş; sayısız renk kırıntısından yapılmış bir yorgan altında ısınmaya çalışıyor.

Yaşamının ürkek sessizliğini dinleyen Yasemin Şenel, zengin bir renk musikisinin tek düzeligi kırılmış ritimleriyle bir virtüöz gibi çalışıyor ve gençleşen çağdaş sanatımızın övünç duyulan yetenekleri arasındaki önemli yerini de bu ilk Türkiye sergisiyle kazanmış oluyor.

(Bu bir ilandır.)